

A Krisztus mennybe felméne

Várad, 1566

Debrecen, 1778

1. A Krisztus menny - be fel - mé - ne,
Hogy né - künk he - lyet szer - ze - ne,
Aty - já - val meg - bé - kél - tet - ne,
É - let - re bé - vin - ne.

2. Ó, mi kegyelmes Mesterünk, Emlékezzél meg mirőlünk, Ki meghaltál volt érettünk, Légy jelen mivelünk!

3. Te látod mennyből éltünket És nagy keserűséginket; Vigasztald meg mi lelkünket, Hogy higgyünk tégedet.

4. Mert megfogadtad minekünk, Hogy léssz örökké mivelünk; Adjad Szentlelked minekünk, Hogy benned hihessünk.

5. És oltalmaz meg mindentől, Szent Atyádnak haragjától, Ördögtől és kárhozattól, Minden dühösségtől.

6. Tekints nagy gyarlóságinkra, E világ csalárdságára; Vigy bé a nagy boldogságba, Te szent országodba.

7. Egyetemben keresztyének, Az Úr Krisztust dicsérjétek, Ő néki hálát adjatok, Felmagasztaljátok.

8. Dicséret légyen Atyának És ő Fiának, Krisztusnak, És a mi Vigasztalónknak, A Szentháromságnak.